

Tre epoker i menneskets historie.

Som jeg tidligere har skrevet, har jeg delt opp mennesket sin historie i tre ulike epoker som også har fått navnet de tre naturer. De tre epokene representerer ikke bare tre ulike epoker i menneskets historie, men forteller oss også om hvordan Gud forholder seg annerledes til mennesket gjennom disse periodene.

Mennesket er ånd, sjel og kropp. Tom Marshall beskriver i sin bok: *Living in the freedom of the Spirit*, hvordan vi kan forstå og skille ånd, sjel og kropp fra hverandre. En slik inndeling finner vi .

Hvis vi først ser på mennesket uavhengig av de tre epokene, så vil vi senere se på hvordan de tre epokene influerer og forandrer mennesket på en radikal måte.

1. Mennesket ånd er senteret for kunnskap, åpenbaring, fakta og sannhet.
2. Menneskets sjel er senteret for sinnet med følelser, tanker og vilje.
3. Menneskets kropp er senteret for begjær, appetitt og instinkt.

Det er viktig at vi ikke fremstiller ånden som den egentlige og eneste avgjørende del av det å være menneske. Som menneske består vi av tre dimensjoner og vi trenger å betrakte mennesket som en helhet. Mennesket er alle disse tre ulike dimensjonene og skal ikke deles inn hvor det bare er det åndelige som er viktig og at sjelen og kroppen ikke har særskilt betydning. Vi kan lese fra 1. Tessaloniker brev kapittel 5 vers 23: *"Må han selv, fredens Gud, hellige dere helt gjennom, og må deres ånd, sjel og legemer bevares fullkomne, ulastelige ved vår herre Jesu Kristi komme!"*

Paulus deler her inn i de ulike tre dimensjoner, men holder de sammen og ber en bønn om at alle tre må bli bevart fullkomne og ulastelige. Det var like naturlig for Paulus å nevne alle disse tre dimensjonene når han ba for den enkelte. Det er likevel viktig å forstå de ulike funksjonene ved ånden, sjelen og legeme. Mennesket er treenig akkurat som Gud selv er en, men består av tre personer. Mennesket er treenig og består av ånd, sjel og legeme. For å få et rett forhold til seg selv, så er det viktig at vi forstår de ulike funksjoner og behov som ligger i mennesket.

Ånden er ment å være bestemmende for sjelen og kroppen. I ånden ligger kunnskap, åpenbaring og sannhet som sjelen kan velge å leve i samsvar med. Ånden er bare levende hos den som er født på ny. Det er bare Guds barn som har en levende ånd, og som har muligheten til å leve i åpenbaringen fra Den Hellige Ånd som har flyttet inn i menneskets ånd. Senere viser jeg til hvordan Bibelen underviser at mennesket sin ånd døde ved syndefallet, og at det er bare ved å bli født påny at vi som mennesker kan få tilbake det livet som Gud har skapt oss til å leve. Akkurat som Gud som Faderen og Jesus Kristus som Sønne og Den Hellige Ånd som Guds talsmann har ulike funksjoner, så har også vår ånd, sjel og legeme ulike funksjoner. Det er ikke noen disharmoni i treenigheten i Gud, selv om de har ulike funksjoner og oppgaver. Slik er det også ment å være med mennesket. Ånden, sjelen og kroppen har ulike funksjoner, men er ment å leve i harmoni og samhandling som en enhet. Jeg vil videre vise til hvordan vi kan forstå mennesket sine funksjoner som ånd, sjel og kropp.

Før syndefallet levde mennesket i harmoni med Gud, seg selv, sin neste og skaperverket. Vi kan fremstille ånd, sjel og legeme på følgende måte:

- Ånden erfarte fellesskap med Gud og hadde tilgang til kunnskap, informasjon og intimitet med Gud. Det var lys og liv i ånden, hvor Gud hadde innsyn og mennesket hadde utsyn. Gud og mennesket levde i et levende åndelig fellesskap.

- Sjelen var fri og ren i sine følelser, sine tanker og levde i sin vilje i felleskapet med Gud. Fri fra skam, skyld og anklager. Følelsene og tankene kunne nyte godt av frihet og skyldfrihet. Mennesket levde innenfor Guds vilje med sitt liv og hadde et naturlig og intimt forhold til sin skaper, seg selv, sin neste og skaperverket.
- Kroppen var frisk og sunn. Det var ikke noe sykdom eller negative virkninger i kroppen. Den var harmonisk som følge av at både ånden, sjelen også levde i et harmonisk og i en åpen relasjon med Gud.

Slik var det før syndefallet.

Vi skal i første omgang se hvordan mennesket blir influert og forandret gjennom sin vandring slik Bibelen fremstiller den.

Vi kan lese i begynnelsen av 1. Mosebok at mennesket ikke fortsetter å leve innenfor denne rammen. Hvis du nå leser 1. Mosebok kapittel 1 til kapittel 3 så vil du ha en bakgrunn for det som jeg videre underviser.

Gud talte til mennesket og gav det friheten til å ete av alle trær i edens hage, men forbød det å ete av treet som gav kunnskap om godt og ondt. Videre kan vi lese om slangen som kommer inn i mennesket sin historie. Slangen som representerer djevelen, taler til mennesket og forandrer litt på det som Gud har sagt for å forsøke å friste Eva. Slangen forklarer at Gud er redd for at mennesket skal bli som Gud selv, og at det er derfor at mennesket ikke skulle få lov til å spise av treet. Disse tankene kommer fra djevelen som selv var blitt kastet ut av himmelen når han selv valgte å opphøye seg selv over Gud og ønsket selv å bli Gud. Hvis du vil kan du lese om det som er den vanlige forståelsen og tolkningen av hvordan djevlen ble forkastet fra himmelen og Guds nærhet. Du kan lese i Jesaja kapittel 14 vers 11 til 16. Videre kan du også lese fra Esekiel kapittel 28 vers 12 til 16. Disse to henvisningene viser til et opprør som fant sted i den åndelige verden, hvor Gud måtte skille ut det som vi kan lese var en salvet kjerub. En salvet kjerub er en livsvesen som er skapt til å ære og å tjene Gud, men vi kan lese at det var noen som gjorde opprør og selv ville være som Gud. Konsekvensen var at de ble kastet ut av Guds nærhet og utestengt fra muligheten til å komme inn i Guds nærhet igjen. Gud hadde talt til mennesket at hvis det spiste av treet som vil gi kunnskap om godt og ondt, så vil det sannelig dø! Slangen sa at dette ikke var sant, at det slettes ikke ville dø.

Når mennesket lot seg manipulere og valgte å lytte til slangen, så fikk det konsekvenser for svært mange forhold og alle andre mennesker. Mennesket ble forandret og måtte forlate Edens hage. Døde mennesket? Ja, ånden døde. Det fatale med syndefallet er at mennesket sin ånd dør og når det nå lever videre så lever det videre ut av sin sjel og sin kropp.

Vi skal nå fremstille mennesket slik det fremstår etter syndefallet:

- Mennesket sin ånd som var fylt av liv og lys, døde. Der hvor det var liv og lys, ble det nå død og mørke. Kunnskap, sannhet og åpenbaring fra Gud ble fjernet fra mennesket fordi ånden døde og dette fikk fatale konsekvenser. Mennesket mistet felleskapet med Gud, det mistet forståelsen, verdien og hensikten som lå i fellesskapet med Gud. Det mistet seg selv, forholdet til andre og forholdet til skaperverket. Mennesket gikk fra å kunne se og forstå til å være blind og uten forstand.
- Mennesket sin sjel tok nå over den plassen som ånden var ment å ha. Sjelen er i utgangspunktet ment å være senteret hvor følelsene, tankene og viljen opererer. Når sjelen ikke lenger har ånden som gir input til hvordan følelsene, tankene og viljen skal fungere, så velger sjelen selv å leve utfra sine egne referanserammer for hva som er rett og galt/ondt og godt. Etter at mennesket syndet, så mistet mennesket kontakten med Gud og sin egen ånd. Det som nå skjer

er at mennesket har mistet sin opprinnelige hensikt, verdi og identitet og derfor forsøker å finne den andre steder. Mennesket begynner å søke etter noe som det har mistet, men det forstår ikke hvor de skal finne tilbake. Det blir bundet til synd. Lever i mørket. Mister sin frihet.

- Kroppen som før var i harmoni, frisk og ved god helse ble nå syk og influert av syndens konsekvenser. Når ånden ikke lenger levde i harmoni med Gud, men døde, så ble også konsekvensen at kroppen fikk sykdom og til slutt død som ytterste konsekvens.

Vi ser her at mennesket sin stilling og posisjon ikke bare ble litt forandret, men mennesket mistet hele sin hensikt, identitet og verdi når det nå var skilt fra Gud.

Vi kan lese at mennesket ikke bare mistet relasjonen til Gud, men den mistet også både ønsket, viljen og evnen til å søke Gud. Mennesket hadde nå i kraft av sitt opprør og sitt fall gjort Gud til sin fiende. Når Gud skulle forsøke å vinne tilbake mennesket, så var utgangspunktet at mennesket ikke ville og ikke kunne søke Gud. Vi kan lese i Romerbrevet kapittel 3 vers 11 til 18 om mennesket sin posisjon og stilling i møte med Gud. Vers 11 sier at det er ikke et menneske som er forstandig og ikke et menneske som søker Gud. Mennesket sin nye natur etter syndefallet står i mot Gud og alt som Gud representerer. Det er denne naturen som Bibelen fremstiller som den onde natur eller som kjødets lyst. Det er viktig å forstå at i frelsen som Gud gir til mennesket, så er det ene og alene Gud som henvender seg til mennesket og som oppsøker mennesket. Når mennesker vender seg om til Gud og tar imot Jesus, så er det fordi Gud har åpenbart det for mennesket. Uten at evangeliet blir forkynt til mennesker, vil det aldri av egen kraft eller makt finne tilbake til Gud.

Vi skal nå videre se på hva som skjer med mennesket når det tar imot Jesus Kristus og blir født på ny. Det skjer en dramatisk endring når et menneske tar imot Jesus. I første omgang skal vi se på hva det gjør med mennesket som ånd, sjel og kropp.

- Ånden får tilbake liv og lys. Ånden får åpenbaring, sannhet og kunnskap om hvem Gud er, hvem han selv er, sin neste og finner tilbake til sin rolle og funksjon i møte med skaperverket.
- Sjelen får tilbake friheten og får åpenbaring om hvordan den kan velge og satt i frihet til å føle, tenke og velge det som er godt og rett for seg selv og sin neste. Og får tilbake den gudgitt relasjonen med Gud og den gudgitte funksjonen i møte med skaperverket.
- Kroppen får legedom og helse tilbake. Ved at Den Hellige Ånd nå har flyttet inn i mennesket, får kroppen tilbake legedom og helse gjennom det livet og den kraften som Gud gir.

Vi har senere sett litt på hvordan mennesket fungerer som ånd, sjel og legeme.